

[Poulsgaard]

der eller i hvert fald mener at kende lidt til VS' ideologiske baggrund og ser på lande med tilstande, som VS ønsker gennemført i Danmark, finder man helt anderledes hårdhændede metoder. Det er Kina, det er Rusland, dér er der dødsstraf, dér er det en helt, helt anden straf, dér er man ikke så human, som man er i disse forslag, der er fremsat her.

Så står fru Elisabeth Bruun Olesen heroppe og snakker om de svage og de svage og de svage. Ja men vi har hørt den melodi til hudløshed. Vi er gud ske lov et samfund, der har råd til at tage sig af de svage, vi har bistandshjælp, vi har folkepension. Jeg har sejlet i mange år og har set nød og elendighed nok i verden; det øjeblik et menneske er nødt til at stjæle for at opretholde livet, da var det samfundet, der skulle straffes. Men i Danmark er der ingen, der er nødt til at stjæle for at opretholde livet, det har vi det sociale sikkerhedsnet til. De, der kommer ud i kriminelt uføre i dag, ved godt, de er ude i uføre, og de ved også godt, at samfundet må have nogle sanktionsmuligheder, for mange gange er det simpelt hen det, at de skal på værtshus, og det med at stå på en fabrik i 8 timer er jo ikke særlig interessant. Så er det sgu nemmere at lave et bræk – ja, undskyld, hr. formand – eller slå en gammel dame ned eller røve en taske, eller hvad ved jeg.

Herregud, vi er jo så lemfældige her i landet. Selv om du tager en gammel dames taske, hvad sker der ved det? »Fy, fy,« siger dommeren, »det må du ikke, slemme Peter!« – så er den potte ude. Vi skal også lige passe på, at vi ikke går over i det plat humanistiske.

Jeg har ikke med det, jeg har sagt her, sagt, at samfundet skal straffe vildt og ubehersket, for hvorfor skulle vi det? Vi er da enige med VS i, at i stedet for nogle af de straffe, vi idømmer, var det meget bedre, at der f.eks. var en erstatning, eller at sådanne unge mennesker skulle arbejde sådan noget af, de skulle virkelig arbejde for det og erstatte forbrydelsen og erstatte samfundet det, fremfor at man burer dem inde. Det ville vel nok være noget, man kunne se med en vis velvilje på.

Om de enkelte forslag, vi har til behandling her, vil jeg sige, at B 73 jo er en fuldstændig revolution af hele samfundet. B 74 vil jeg lade hvile lidt. Så vil jeg se på lovfor-

slag nr. L 165, afskaffelse af livstidsstraffen. Dér er vi i tvivl, det vil vi da indrømme ganske klart – altså hvis de bemærkninger, der står til lovforslaget, er rigtige, og det går jeg ud fra at de er. Hvis det er fuldstændig op til den siddende justitsminister, at han eller hun kan afgøre, hvornår sådan en lov skal ud, kunne der måske være grund til at se lidt på at få det ændret.

Vi er rygende uenige i forhøjelsen af den kriminelle lavalder fra 15 år til 18 år, som er foreslået i L 166. Det er i hvert fald ikke den vej, vi skal.

Så kommer vi til beslutningsforslag nr. B 75 om nedbringelse af ventetiderne til anstalter og arresthuse. Her er vi simpelt hen enige med VS. Det kan ikke være rimeligt, at folk skal gå og vente i årevis for at komme ind. Det er en del af straffen i sig selv, så det forslag kan vi støtte.

Så kommer vi til forslaget vedrørende Grønland. Her ved vi ikke rigtig, hvad vi skal sige, for nu har vi jo fået hjemmestyre på Grønland, og det må efter vor mening også indebære, at Grønland selv overtager den slags forpligtelser, så de grønlandere, der bliver retsfulgt i Danmark, må enten udvises til Grønland, eller også må de følge de ganske almindelige danske spilleregler. Men vi er altså lidt i tvivl.

I det store og hele vil jeg sige, at den revolution af retssystemet og fængselsvæsenet, som VS har lagt op til, er vi ikke helt enige i, men som sagt kan vi se positivt på nogle af tingene.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak for de mange smukke ord, der er faldet om den række af forslag, vi har fremsat her. Dem kan vi jo så sole os i på vores næste gruppemøde.

Jeg havde lidt svært ved undervejs i debatten at se både af ministerens indlæg og af de enkelte ordføreres indlæg, hvad det egentlig var, man havde at have de mange smukke ord i; og de træfpunkter, som ministeren omtalte, havde jeg også lidt svært ved at få øje på. Jeg ved ikke, om det var en opfordring til, at vi skulle mødes på 0059, eller hvor træfpunktet i øvrigt var.

Det, der lå i de forskellige bemærkninger, var, at ministeren ville fremskynde en række udtalelser fra straffelovrådet. Andre ville